

JESTEŚMY

kwiecień/czerwiec

Nr 2/2013 r

Tematy:

- *Wydarzyło się ...*
- *Nasze pasje i zainteresowania.*
- *Z obiektywem w pracowni.*
- *Polecamy.*
- *Kącik literacki.*
- *Popołudniowy relaks*

W tym numerze:

<i>Z kroniki ŚDS: Dzień Matki i Ojca, Rower mój przyjaciel, Aktywni dzięki sztuce, Wyjazd do teatru.</i>	2-3
<i>Dzień Otwartych Drzwi.</i>	4-5
<i>Fotorelacja z zajęć w pracowni stolarskiej.</i>	6
<i>Recenzje: „Latający kufier”, Saga o Wiedźminie.</i>	7
<i>Waraby - moja pasja.</i>	8
<i>Kącik literacki.</i>	9
<i>Mały poradnik życia.</i>	10
<i>Rozmowa z ks. kanonikiem K. Podstawką.</i>	11

*„Jest jedna miłość,
która nie liczy na wzajemność,
nie szczędzi ofiar,
płacze a przebacza,
odepchnięta - wraca.
To miłość macierzyńska”.*

Józef Ignacy Kraszewski

Witajcie!

Za nami najpiękniejsza pora roku. Chyba wszyscy zgadzamy się, że wiosna sprzyja aktywności fizycznej, ale niewątpliwie pobudza też siły intelektualne. Zgodnie z tą zasadą my również doświadczyliśmy wiosennego przebudzenia. Jako dowód: relacja z rajdu rowerowego (str. 3) oraz wyjazdów do teatru im. J. Osterwy i H. Christiana Andersena w Lublinie.

Na stronach 4-5 zamieszczyliśmy obszerną relację z Dnia Otwartych Drzwi, który odbył się 26 czerwca br. Impreza wpisuje się w kontekst szeroko pojętej integracji społecznej. Doświadczenie niepełnosprawności może dotknąć każdego z nas w dowolnym momencie życia, stąd potrzeba mówienia na ten temat i przybliżania problematyki szerszej grupie odbiorców.

W rozmowie przeprowadzonej przez naszych uczestników możemy poznać nieco bliżej sylwetkę Ks. Kazimierza.

Poza tym, w bieżącym numerze porcja poezji - tym razem na temat bliski sercu każdego z nas - naszych Mam oraz opowieść o sile jaką daje pasja i zainteresowania (str.8).

Z życzeniami miłej lektury
- Zespół Redakcyjny „Jesteśmy”.

Z k r o n

W dniu 24 maja 2013 roku w ŚDS odbyło się uroczyste spotkanie z okazji „**Dnia Matki i Ojca**”. W uroczystości wzięli udział rodzice oraz cała społeczność ŚDS. Uczestnicy słowem i muzyką wyrazili miłość do swoich rodziców. Na wstępie spotkania pani Dyrektor Anna Kuszner powitała gości.

Następnie odbyła się część artystyczna podczas której uczestnicy recytowali wiersze i śpiewali piosenki. Krzysztof Gębacki uświetnił występ prezentacją własnej twórczości poetyckiej. Uczestnicy złożyli Rodzicom podziękowania, życzenia i wręczyli kwiaty.

Ponadto Rodzice wzięli udział w zabawach integrujących przygotowanych specjalnie dla nich, był częstunek: kielbaska z grilla i ciasto. W miłej atmosferze kontynuowano spotkanie przy kawie i herbatce z cytryną, nastrojowej muzyce i wspólnych rozmowach.

Zadanie dofinansowane przez Urząd Miasta Lubartów

„Rower – Mój Przyjaciół”

pod takim właśnie hasłem dniami 3 – 7 czerwca br. odbył się Rajd Rowerowy - Szlakiem Jezior II. Wzięło w nim udział 17 uczestników Środowiskowego Domu Samopomocy w Lubartowie. Jest to cykliczna impreza organizowana przez ŚDS oraz Stowarzyszenie LIBRA dofinansowana przez Urząd Miasta Lubartów, w której biorą udział osoby niepełnosprawne.

Celem imprezy była integracja osób niepełnosprawnych ze społecznością lokalną, propagowanie zdrowego i aktywnego stylu życia, przełamanie barier i ograniczeń uczestników oraz poprawa ich sprawności fizycznej i samopoczucia psychicznego.

W ubiegłym roku uczestnicy poznawali walory turystyczno – krajoznawcze okolic Lubartowa – Ostrów Lubelski, Jedlanę, Białkę Parczewską, Sosnowicę czy Lasy Parczewskie. W tym roku bazą wypadową cyklistów z ŚDS w Lubartowie było Jezioro Krasne, skąd uczestnicy wyruszyli na rowerowe wycieczki. Codziennie pokonywali ok. 40 kilometrów podziwiając nowe, piękne, nieznane wcześniej okolice oraz zwiedzając charakterystyczne dla tego regionu jeziora tj. : Rogóźno, Piaseczno, Łukcze czy Krzezeń.

Wspólne planowanie wycieczek, samodzielne przygotowywanie posiłków, konieczność współpracy z grupą podczas jazdy oraz pobytu w bazie noclegowej stworzyły warunki do podniesienia umiejętności społecznych i poczucia własnych kompetencji.

iki Ś D S

Coś dla ciała ,

coś dla ducha...

Dnia 06. 06. 2013 r. liczna grupa uczestników wraz z opiekunami udała się do pizzerii „Włoska Robota”.

Celem wyjścia było podniesienie umiejętności społecznych oraz wspólne, ciekawe i miłe spędzanie czasu. Uczestnicy mogli samodzielnie wybrać z karty ulubiony rodzaj pizzy i napój a następnie złożyć zamówienie. Dobra kuchnia, wspólne rozmowy i atrakcyjność miejsca sprawiły, że wszyscy byli w dobrych nastrojach. Na pewno zostanie zorganizowane kolejne wyjście .

W środowe przedpołudnie 12. 06. 2013 r. wybraliśmy się do Teatru im. Hansa Christiana Andersena w Lublinie na sztukę pt : „ Latający kufer”.

Spektakl był wyśmienity, zawierał bogatą scenografię, porywającą muzykę i barwne kostiumy. Aktorzy fenomenalnie odegrali swoje role i mieli świetny kontakt z publicznością.

Sztuka zrobiła duże wrażenie na naszych uczestnikach, więcej o niej można przeczytać w naszej gazetce. Recenzja przedstawienia na str. 7.

W okresie od 15 maja do 30 czerwca br. realizowany był projekt „Aktywni dzięki sztuce – przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez umożliwienie uczestnictwa w kulturze”.

W ramach realizacji zadania 15 osób niepełnosprawnych zapoznało się z głównymi dziedzinami sztuki takimi jak: teatr, film, malarstwo, literatura . Uczestnicy wzięli udział w wyjazdach do teatru, kina i muzeum St. Żeromskiego w Nałęczowie. Ponadto skorzystali z cyklu zajęć edukacyjnych na temat poznanych dziedzin sztuki oraz otrzymali materiały dydaktyczne w formie książkowej służące podtrzymaniu wiedzy.

Celem projektu była aktywizacja osób niepełnosprawnych oraz zapewnienie podstaw do uzyskania większej samodzielności i integracji ze społeczeństwem.

Projekt realizowany był przez Stowarzyszenie Przyjaciół Niepełnosprawnych LIBRA przy wsparciu finansowym Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Lublinie.

Stowarzyszenie Przyjaciół Niepełnosprawnych LIBRA
ul. Lubelska 119, 21-100 Lubartów

Zadanie publiczne pt.: **Działania na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym** „Aktywni dzięki sztuce – przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych poprzez umożliwienie uczestnictwa w kulturze” realizowane na podstawie umowy zawartej z Regionalnym Ośrodkiem Polityki Społecznej w Lublinie.

Zadanie dofinansowane przez Województwo Lubelskie

DZIEŃ OTWARTYCH DRZWI

Bycie niepełnosprawnym oznacza nieustanną konfrontację z problemami w codziennym funkcjonowaniu w rodzinie, w pracy, w urzędzie, na ulicy. Bycie niepełnosprawnym to częste zmaganie się z życiem w izolacji i na marginesie społeczeństwa. To napotykanie barier.

Niepełnosprawność intelektualna i zaburzenia psychiczne dużo częściej niż niepełnosprawność fizyczna, spotykają się z niezrozumieniem i nietolerancją. Często osoby mające kontakt z niepełnosprawnym intelektualnie lub zaburzonym psychicznie człowiekiem wpadają w konsternację i nie wiedzą, jak powinny się zachować. A odpowiedź jest jedna – normalnie, tak samo jak w rozmowie z w pełni zdrowym człowiekiem. - To są w zdecydowanej większości bardzo radośni i otwarci na innych ludzie. Są spragnieni rozmowy i kontaktu z drugim człowiekiem. Jedno dobre słowo albo miły gest sympatii znaczą dla nich bardzo wiele. Bardzo często to właśnie nieznanostwo osób chorych i brak wiedzy są przyczyną dystansu i strachu przed nimi. Dlatego warto ten dystans w sobie przełamać i pozwolić drugiemu człowiekowi na godne życie w lokalnym środowisku.

Osoby cierpiące na zaburzenia psychiczne doświadczają problemów związanych z myśleniem, emocjami, postrzeganiem, pamięcią czy motywacją. Wiedza na temat zaburzeń jest nadal niepełna, a w zależności od dziedziny nauki uważa się, że wpływ na powstanie objawów mogą mieć czynniki genetyczne, a także późniejsze doświadczenia życiowe, traumatyczne przeżycia, kryzysy emocjonalne, stosowanie środków psychoaktywnych, przebyte choroby.

Wbrew powszechnej opinii zaburzenia psychiczne należą do najczęstszych problemów zdrowotnych, chociaż nie zawsze osoby na nie cierpiące korzystają z pomocy lekarskiej. Istnieje szereg objawów, które mogą świadczyć o pro-

blemie zdrowotnym, ale trzeba pamiętać, że pojedynczy objaw nie jest podstawą do rozpoznania zaburzenia, a może wynikać z przemęczenia czy być zdrowymi reakcjami psychiki ludzkiej.

Niepełnosprawność intelektualna nie jest chorobą a stanem, skutkiem uszkodzenia lub nieprawidłowej budowy mózgu. Głównym problemem niepełnosprawności jest ograniczenie zdolności poznawczych, czyli utrudnione spostrzeganie, uwaga, pamięć i myślenie, a zatem i rozumienie, stąd trudności w uczeniu się, zdobywaniu wiedzy i umiejętności, w tym społecznych. Bardziej skuteczne są w nauce metody konkretne i działania praktyczne. Osoby z niepełnosprawnością charakteryzują się żywymi emocjami, radością ekspresji, również twórczej, chcą być kochani i akceptowani, obdarzają uczuciami, są otwarci i bezpośredni w stosunku do innych.

Niewiedza dotycząca niepełnosprawności i zaburzeń i wywodzące się z niej liczne mity zakorzenione w świadomości społecznej leżą u podstaw, potwierdzonego licznymi badaniami, głębokiego dystansu społecznego wobec obu tych grup. Naszym zadaniem jest osłabiać lęki społeczne, przełamywać bariery pomiędzy „innymi” a tzw. „zdrowymi” osobami. Można tego dokonać dysponując wiedzą, argumentami i umiejętnościami, a także otwartością wobec niepełnosprawnych członków naszej społeczności.

Ewa Mazurek

Impreza rozpoczęła się uroczystym powitaniem zgromadzonych gości przez panią Dyrektor Annę Kuszner.

W programie uroczystości:

- został wygłoszony referat dotyczący problemu niepełnosprawności;
- przedstawiono prezentację multimedialną w której wystąpili uczestnicy ŚDS;
- zaproszeni goście zwiedzali placówkę;
- grupa teatralna ŚDS zaprezentowała część artystyczną pt: „Otwórz oczy”;
- odbyło się wspólne grillowanie na zewnątrz

Dodatkową atrakcją była nauka Nordic Walking prowadzona przez **Klub Aktywnych Art- Fit Lubartów** oraz zabawa taneczna.

Serdecznie dziękujemy Wszystkim za liczne przybycie i zapraszamy w przyszłym roku na obchody 10 – lecia funkcjonowania Środowiskowego Domu Samopomocy w Lubartowie.

PRACOWNIA STOLARSKA

W pracowni stolarskiej uczestnicy uczą się:

- technik wycinania z drewna;
- piłowania, szlifowania powierzchni;
- lakierowania, malowania;

Zapoznają się z podstawowymi czynnościami technologicznymi, uczą pracy z narzędziami. Aktywność ta przyczynia się do rozwoju zdolności manualnych. Kształtuje umiejętność organizacji pracy, samodzielności i dokładności wykonywanych czynności. Zajęcia w pracowni

stolarskiej rozwijają umiejętność wykonywania np. drobnych napraw i remontów w domu.

Głównym celem funkcjonowania pracowni jest zapoznanie z techniką obróbki drewna oraz przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w domu i społeczeństwie

W czasie zajęć wykonywane są różne przedmioty z drewna: ramki do obrazów, balustrady, ławki i stoliki, pergole ogrodowe itp.

W czasie zajęć uczestnicy zajmują się również techniką wypalania w drewnie. Dzięki temu powstają obrazki oraz ozdobniki. Często uczestniczą w różnych naprawach na terenie ośrodka: wymiana podłogi, montaż mebli, karni-
szy.

Latający kufer

Recenzja spektaklu

Autor: Damian Piłat

Warto wybrać się do teatru Hansa Christiana Andersena w Lublinie na przedstawienie pt. „Latający kufer”. Moim zdaniem jest ono ciekawe, przyciąga uwagę i starszych i młodszych. Przedstawienie ma bogatą i efektowną scenografię tj. zmieniające się szybko i w odpowiednim czasie dekoracje, wykorzystana jest też grafika komputerowa, aktorzy ubrani są w barwne stroje. Wszystko wyglądało bardzo realistycznie.

W przedstawieniu jest dużo muzyki - zarówno europejskiej jak i orientalnej, tańca z ciekawymi układami choreograficznymi.

W treści bajki jest nawiązanie do osoby H. Ch. Andersena. Wykorzystane są elementy z różnych bajek: „Alladyn”, „Latający kufer”, „Brzydkie kaczątko”. W bajce pokazane są najważniejsze wartości w życiu człowieka oraz to, że należy dokonywać właściwych wyborów.

Opowieść zaczyna się w Odense - rodzinnym mieście Andersena. Bohater bajki- młody Andersen – przenosi się w czasie do Istambułu do pałacu Sultana. W pałacu mieszka księżniczka, na której ciąży klątwa, że będzie bardzo nieszczęśliwa w narzeczeństwie. Za sprawą latającego kufra, Andersen znalazł się w jej komnacie. Szybko wydało się, że niepożądany gość przebywa w towarzystwie księżniczki. Sułtan chciał go zabić.

Jednak księżniczka przekonała ojca żeby tego nie robił, ponieważ pięknie opowiada bajki jakich jeszcze w Turcji nie słyszano.

Baśń opowiedziana przez Andersena oczarowała sułtańską rodzinę i podwładnych. Sułtan obiecał mu rękę księżniczki i podarował sztuczne ognie, które zapakowano do latającego kufra. Niestety fajerwerki wybuchły i uszkodziły kufer. Dlatego podróżujący Hans nie mógł już nigdy powrócić do swojej narzeczonej.

W ten sposób wypełniła się nałożona na sułtańską księżniczkę przepowiednia, że nigdy nie będzie szczęśliwa w narzeczeństwie.

H. Ch. Andersen zaczął pisać bajki, bo robił to bardzo dobrze.

CZYTAMY KSIĄŻKI...

Dzisiaj chciałbym zapoznać Was do z twórczością Andrzeja Sapkowskiego. Osobiście bardzo lubię twórczość tego najbardziej znanego autora literatury fantasy w Polsce.

Gatunek literacki jakim jest fantasy cechuje się oderwaniem od rzeczywistości, fantastycznymi stworzeniami, magią i scenami walki. Jednak w twórczości Sapkowskiego można odnaleźć pewne odchylenia od tej normy. Często bowiem nawiązuje do świata rzeczywistego, można odnaleźć w niej nasze życiowe mądrości oraz przysłowia.

Na początek kilka słów na temat samego autora.

Andrzej Sapkowski ukończył Uniwersytet Łódzki, z wykształcenia i z wodu jest handlowcem zagranicznym. Karierę literacką zaczynał jako tłumacz, popularność zyskał cyklem opowiadań i siedmiotomową sagą o wiedźminie. Na podstawie jego literatury powstał film, gry komputerowe, a także cykl komiksów. Jego książki zostały przetłumaczone na język czeski, francuski, hiszpański, niemiecki, rosyjski i słowacki.

Lubię czytać książki Sapkowskiego, ponieważ są ciekawie napisane mają, dużo wątków i atrakcyjną fabułę. Oprócz fantastycznych postaci i zjawisk poruszane są w nich ważne zagadnienia takie jak miłość, przyjaźń, brak zrozumienia dla inności. Można w nich znaleźć nawiązania do współczesnego świata - wojen, rasizmu. Postacie występujące w powieści nie dają się jednoznacznie zasufladkować. Nie można powiedzieć, że są jednoznacznie dobrzy lub źli. Mają różne problemy, przeżywają różne stany emocjonalne.

Dotychczas wypożyczyłem i przeczytałem 2 spośród 7 tomów sagi o Wiedźminie. Obecnie oszczędzam pieniądze i w najbliższym czasie chciałbym kupić sobie grę komputerową z cyklu wiedźmińskiego.

Radek Ozon

MOJA PASJA

Opowiada Piotr Golak

Od najmłodszych lat pociągał mnie sport i choć nie mogłem kopać piłki, znalazłem sobie pasję, która daje mi wiele radości, daje poczuć dreszczyk emocji, ducha walki i rywalizacji sportowej.

Grą w warcaby interesowałem się już jako kilkuletni chłopiec. Na Mikołaja dostałem mój pierwszy zestaw do gry w wieku 5 lat. Pierwsze partie rozgrywałem z rodzicami i rodzeństwem. Bardzo szybko opanowałem tajniki gry, regularnie ogrywałem rodziców i szukałem kolejnych przeciwników z którymi mógłbym doskonalić moje umiejętności. Byli to dalsi członkowie rodziny, sąsiedzi, koledzy. Każdy w okolicy wiedział, że chętnie rozegram partyjkę warcaby.

Od 8 lat biorę udział w zajęciach Środowiskowego Domu Samopomocy, to tutaj

spotkałem kilku warcabistów, którzy dzielą moją pasję. Swój dzień w ośrodku zaczynaemy od tej gry, która urzekła nas możliwością różnorodnych kombinacji, błyskotliwością i możliwością trenowania umysłu.

Warcaby są grą skomplikowaną, wcale nie jest tak łatwo wygrać. Wymaga analizy ułożenia pionków na planszy, przewidywania posunięć przeciwnika i szybkiego podejmowania decyzji.

W organizowanych w ŚDS-ie turniejach najczęściej udaje mi się zająć I miejsce. Mniej szczęścia mam na turniejach wyjazdowych, gdzie czasami moje umiejętności przegrywają ze stresem. W związku z tym muszę popracować nad emocjami, dalej doskonalić moje umiejętności i rozwijać pasję, moim marzeniem jest granie na poziomie ogólnopolskim.

W maju tego roku dostałem zaproszenie od Stowarzyszenia „Cross” działającego przy Klubie Sportowym „Hetman Lublin” na Ogólnopolski Turniej w Warcaby. Niestety z przyczyn technicznych (brak możliwości dojazdu) nie mogłem spróbować swoich sił w rywalizacji na najwyższym poziomie.

Pomimo przeciwności cały czas mam nadzieję, że w końcu uda mi się zrealizować moje marzenia.

Warcaby jest to jedna z najstarszych i najbardziej popularnych gier planszowych na Świecie. Gra planszowa ukształtowana w XII wieku najprawdopodobniej na południu Francji lub w Hiszpanii. Warcaby są emocjonującą i interesującą dyscypliną sportową nadzorowaną przez Polski Związek Warcabowy w Mińsku Mazowieckim. Profesjonalna, sportowa gra w warcaby to zajęcie dla kogoś, kto potrafi narzucić sobie pełną samodyscyplinę. Aby zostać dobrym warcabistą trenuje się latami. Wyśmienitymi graczami w warcaby byli m.in.: Jan Jakub Rousseau, Benjamin Franklin, Lew Tolstoj, Fryderyk Chopin, św. Teresa z Lisieux, Napoleon Bonaparte.

W trosce o polską żywność...

Damian Piłat

Owoce leśne

*Lubię leśne poziomeczki,
co zbieramy do garsteczki.
Lubię także boróweczki,
co zbieramy do miseczki.
A są także i jeżyny,
które bardzo jeść lubimy,
ponieważ mają witaminy.*

*Choć się mało je promuje,
ja, do ich spożywania,
wszystkich przekonuję.
I dlatego reklamuję.*

*Każdy z nas ich potrzebuje,
w zamian zdrowie swe zyskuje.*

Cały świat informuję:

*„Czarny bez się na krzakach marnuje”,
bo nigdzie się go u nas nie skupuje,
z innych krajów importuje,
a jego cena w sklepach szokuje.*

Polska własnego potencjału wcale nie wykorzystuje!

NAJPIĘKNIEJSZE SŁOWO: **MAMA...**

O nich właśnie są wiersze, poematy i powieści. Matka o swoim dziecku może opowiadać godzinami, jest z nim od pierwszych chwil życia, uczy mówić i pomaga stawiać pierwsze kroki, przeżywa każdą

Krzysztof Gębacki

Dla Ciebie Mamo

*Ktoś kiedyś śpiewał
Matko moja ja wiem wiele nocy nie spałaś,
A ja dobrze to wiem
że mnie kochasz i zawsze kochałaś
oka ze mnie nie spuszczałaś
Bo tak cudownie o mnie dbałaś
Tyle mi dawałaś, aż nie zawsze chciałem brać
Za twą ogromną miłość chciałem Ci
gwiazdkę z nieba dać
Zrobię więc drabinę długą aż do nieba
By sięgnąć do gwiazd i księżycy jak trzeba
Za Twą miłość cudowną i ciepłe spojrzenie
Właśnie mam dla Ciebie natchnienie...*

Mama Diament

*Na codzien patrzysz jak biega po domu
To sprząta to gotuje i nie szkodzi nikomu
Czasem szlocha i łyż perliste leje
Ale tylko wtedy gdy coś złego się dzieje
Przyczyną też bywasz często i ty
choć się starasz i mówią, że nie jesteś zły
To tylko diament może być tak twardy
kochany i czczony ale nie hardy
Choć twardy diament to dobro roztaacza dookoła*

*„Kochana mamo”- dziecię zawoła
A mama biegnie bo może wzywają pomocy
Najlepiej jak tam cudowny diament wkroczy
Już wkracza godzi chwali i dobroć rozdaje
Bo to kochana Mama i wszystko jej przystaje
Na ten diament możesz liczyć zawsze w największej potrzebie
Gdy mama jest przy tobie
to jesteś jak w niebie*

K
A
C
I
K
L
I
T
E
R
A
C
K
I

MAŁY PORADNIK ŻYCIA

„ Marzenia wydają się głupie, tylko ludziom którzy ich nie mają”
Peter Reese

„ Pomagać ludziom wzrastać i spełniać marzenia jest najszybszą
drogą do sukcesu - zarówno ich, jak i Twojego” T. Harv Eker

„ Kiedy czegoś gorąco pragniesz, to cały Wszechświat działa pota-
jemnie, by udało Ci się to osiągnąć” Paulo Coelho

„ Nie mów mi jakie masz priorytety. Pokaż mi na co wydajesz swo-
je pieniądze, a powiem ci jakie one są” James W. Frick

„Biednym jesteś dopiero wtedy, kiedy się już niczego nie chce.”
Erich Maria Remarque

„Ku celom pożądanym wiodą drogi trudne.” Eliza Orzeszkowa

Opracował: Bartosz Tomasiak

ROZMAWIAMY...

Wywiad z Ks. Kanonikiem Kazimierzem Podstawką.

Kiedy pojawiły się u księdza myśli, aby swoje życie związać z kapłaństwem?

Już jako pięcioletni chłopiec bawiłem się w odprawianie mszy świętej, a od trzeciej klasy szkoły podstawowej byłem ministrantem. Pomimo, że do kościoła chodziłem 4 km polną, błotnistą drogą, uczestnictwo we mszy było dla mnie bardzo ważne.

Czy napotkał ksiądz trudności w drodze do realizacji powołania?

Po koniec szkoły średniej zacząłem poważnie rozważać jaką wybrać drogę. Byłem osobą towarzyską, lubiłem zabawy w szkole, miałem koleżanki, które czasem mi się zwierzały, a nawet angażowałem się uczuciowo. Jednak pod koniec roku szkolnego zdecydowanie postanowiłem pójść drogą powołania kapłańskiego.

Czy z łatwością aklimatyzuje się ksiądz obejmując nowe parafie?

W momencie święceń złożyłem biskupowi ślub posłuszeństwa. Byłem i jestem tego świadomy, że mam iść tam gdzie biskup mnie pośle.

Nawet wtedy, gdy po wybudowaniu kościoła w Lublinie arcybiskup Józef Życiński dał mi nominację na inną – trudną i zaniedbaną parafię – przyjąłem tę decyzję bez żalu.

Jakie jest księdza życiowe motto, myśl przewodnia?

Służyć Bogu i ludziom, a przewodniczką w tej służbie jest Maryja.

Na obrazku prymicyjnym wypisałem: „Przez Maryję Samemu Bogu”. Maryja jest wzorem służby człowiekowi i posłuszeństwa Bogu. Widzimy to od Zwiastowania, poprzez Betlejem, wędrówkę do Egiptu, pierwszy cud w Kanie Galilejskiej, aż po Golgotę.

Czym się ksiądz interesuje, jakie ma hobby, w jaki sposób odpoczywa?

Lubię podróże. Zwiedziłem prawie całą Europę, nie byłem jedynie w krajach skandynawskich. Kilkakrotnie byłem w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, dwa razy objechałem wszystkie stany USA. Ponadto, dwukrotnie podróżowałem do Ziemi Świętej. Odpoczywałem w krajach Afryki: Tunezji i Egipcie. Bez względu na pogodę lubię samotnie spacerować po lesie.

Czy lubi ksiądz z nami pracować?

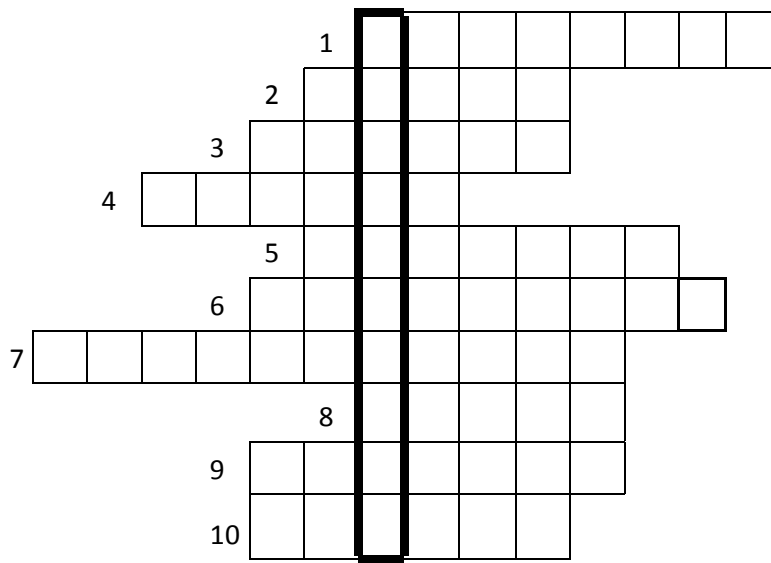
Tak! Gdybym nie lubił, nie przyjął bym propozycji pracy z wami.

Mogę powiedzieć, że moim pierwszym kontaktem z osobami niepełnosprawnymi była praca w Lublinie. Uczestniczyłem w budowie Ośrodka Wsparcia Benjamin.

Rozmowę przeprowadzili: P. Kaldunek, E. Próchniak i D. Piłat.

Fundacja Dom Dzieci Benjamin – Ośrodek Wsparcia jest placówką dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną. Większość wychowanków to dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym.

SPORTOWA KRZYŻÓWKA

1. Piłkarski klub sportowy w Warszawie.
2. Dyscyplina Justyny Kowalczyk.
3. Najlepszy polski skoczek, zdobywca czterech pucharów świata.
4. Na nim się gra w piłkę.
5. Nazwisko polskiej złotej medalistki Igrzysk Paraolimpijskich w Londynie w tenisie stołowym.
6. Jedna z sióstr Radwańskich.
7. Napastnik reprezentacji Polski grający w klubie niemieckim.
8. Styl pływania.
9. Ostatni zespół Roberta Kubicy w F1.
10. Polski bokser z gór.

SPORTOWĄ KRZYŻÓWKĘ przygotował P. Golak. Rozwiązania prosimy składać u p. Ewy Skomorowskiej. Nagroda ufundowana! Losowanie 30 sierpnia 2013 r.

rebusy obrazkowe

HUMOR

Do ruszającego z przystanku autobusu podbiega mężczyzna, krzyżąc:

- Ludzie zatrzymajcie ten autobus, bo się spóźnię do pracy!
- Panie kierowco - wołają pasażerowie – niech pan stanie! jeszcze ktoś chce wsiąść!

Kierowca zatrzymuje autobus, mężczyzna zadowolony siada i mówi z ulgą:

No, nie spóźniłem się do pracy... Bilety do kontroli proszę!

Był sobie kiedyś chłopiec, który uwielbiał czytać. Czytał wszystko, co mógł dostać w swoje ręce, uwielbiał chodzić do swojej ulubionej księgarni. Pewnego dnia, chłopiec uświadomił sobie, że przeczytał wszystko, co sklep ma do zaoferowania. Podszedł do właściciela i spytał, czy może kupić jakąś książkę, której nie zna. Właściciel powiedział, że tak. Sięgnął po książkę o tytule ŚMIERĆ. Sprzedał go ucieszonemu chłopcu po obniżonej cenie 50 zł.

Ostrzegł go jednak, alby nigdy nie spoglądał na tylną okładkę książki. Cóż, chłopak wrócił do domu i zadowolony zaczął czytać powieść. Zawsze jednak zastanawiał się, co znajduje się z tyłu książki. Pewnego dnia pokusa była zbyt silna. Chłopiec spojrzął na tylną okładkę nowej pozycji i po chwili upuścił ją w przerażeniu.

Tam, tłustym drukiem było napisane: CENA : 19,99

List z wakacji:

Jest pięknie. Świetnie wypoczywam. Bądźcie spokojni i nie martwcie się o mnie.

P.S. Co to jest epidemia?